

זמני שבת



הדלקת נרות 8:46pm
מנחה ליל שבת 7:10pm
סחריית - 9:00am
מנחה שבת יום 8:35pm
טקיעה 9:04pm
מוצאי שבת 10:00pm

פרשת השבוע
חקת פֶּלֶק

אדם יכול לתכנן לדבר, לקלל, לפגוע, להחליש – אבל סוף סוף "מה מענה לשון". הכוח שבפה אינו רכוש פרטי של האדם. הוא פיקדון מאת ה'.

וזה שייך מאוד לחיים שלנו. בבית, לפעמים אדם יכול לומר משפט נכון – אבל בצורה שמכה. והוא יכול לומר אותו דבר עצמו בצורה שמדברת אל הסלע ומוציאה מים. ילד שטעה, בן זוג שעייף, אדם שנכשל, חבר שנמצא בלחץ – כולם יכולים לקבל מאיתנו דיבור שמייבש, או דיבור שמחזיר חיים.

אין הכוונה שאסור להעיר, לתקן או לומר אמת. התורה אינה מבקשת מאיתנו להיות פסיביים. אבל גם אמת צריכה כלי. אם האמת נאמרת מתוך כעס וגאווה, היא עלולה להישמע כמכה. ואם היא נאמרת מתוך אחריות, ענווה ויראת שמים, היא יכולה לפתוח לבבות.

האור החיים הקדוש מברך בכמה מקומות בתורה שהאדם צריך לזכור שהכוח לפעול ולעשות אינו ממנו בלבד. הדבר נכון במיוחד בדיבור. כמה פעמים אדם אומר לעצמו: "כך אני מדבר", "זה האופי שלי", "אמרתי את האמת". אבל יהודי יודע שגם הפה שלו צריך עבודת ה'. לפני שמדברים, צריך לשאול: האם הדיבור הזה יביא ברכה? האם הוא נאמר לשם תיקון, או רק כדי לפרוק? האם הוא מקרב את האדם שמולי, או רק מוכיח שאני צודק?

"מה טובו אוהליך יעקב" יצא דווקא מפיו של בלעם. יש בזה נחמה גדולה: הקב"ה יכול להפוך גם דיבור שהיה מיועד לרעה לברכה. אבל אין זה פוטר אותנו מאחריות. אם הקב"ה נתן לאדם פה, הוא נתן לו כלי קדוש – לתורה, לתפילה, לברכה, לפיוס, לעידוד, להודאה. השבת הזו מלמדת אותנו לבחור בדיבור שמחיה. לא דיבור חלש, אלא דיבור נקי. לא שתיקה מתוך פחד, אלא מילה מתוך יישוב הדעת. לדבר אל הסלע, ולא רק להכות אותו. לברך, ולא לקלל. להוציא מים, ולא לייבש. יהי רצון שנזכה לשמור על כוח הפה, להשתמש בו לתורה ולשלום, ולזכור תמיד שהכוח לדבר, להשפיע ולתקן – הוא מתנה מאת ה' יתברך.



המרכז לישראלים Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א



פְּשַׁהֲדִיבּוּר מְזִיזָה

מפי הרב MG שליט"א

בפרשת חוקת בלק אנו פוגשים שני סיפורים שונים מאוד, אך שניהם מעמידים אותנו מול כוחו של הדיבור. בפרשת חוקת אומר הקב"ה למשה רבנו: "קח את המטה... וּדְבַרְתָּם אֶל הַסֵּלַע". לא נאמר להכות את הסלע, אלא לדבר אליו. ובהמשך, בפרשת בלק, בלעם נשכר כדי לקלל את ישראל, אך הקב"ה הופך את פיו, ובמקום קללות יוצאות ממנו ברכות: "מה טבו אהליך יעקב". בשני המקומות התורה מלמדת שהדיבור אינו דבר חיצוני בלבד. דיבור יכול להוציא מים מן הסלע, ודיבור יכול להפוך קללה לברכה. האדם רגיל לחשוב שהמעשים הם העיקר, והמילים הן רק מילים. אבל התורה מגלה לנו שמילה אינה דבר קטן. מילה יכולה לבנות, לקרב, להרגיע, להעמיד אדם על רגליו; ומילה יכולה גם להכאיב, להרחיק ולייבש את הלב. במי מריבה, עם ישראל צמא למים. יש לחץ, יש תלונות, יש עייפות גדולה אחרי שנים במדבר. דווקא שם מצווה ה' את משה לדבר אל הסלע. אפשר להבין בזה עומק: יש מצבים שבהם הכוח הגדול אינו בהכאה אלא בדיבור. לא כל דבר נפתר בכוח, בתקיפות או בהרמת קול. לפעמים הדרך להוציא מים, כלומר להוציא חיים, אמונה ורוגע, היא דיבור נכון.

רש"י מביא שאילו היו משה ואהרן מדברים אל הסלע והיה מוציא מים, היה מתקדש שם שמים גדול: היו ישראל אומרים, ומה סלע שאינו מדבר ואינו שומע מקיים דיבורו של מקום, קל וחומר אנחנו. כלומר, הדיבור אל הסלע היה אמור ללמד את האדם שיש כוח לדיבור של אמונה, של עדינות, של הנהגה שמחיה.

מנגד, בפרשת בלק, בלעם הוא אדם שכל כוחו בפה. בלק יודע שאין לו דרך טבעית לנצח את ישראל, ולכן הוא מחפש דיבור של קללה. אבל הקב"ה מראה שגם הפה של בלעם אינו עצמאי.

לוח מודעות

קידוש

איחולים

מזל טוב לאלינור מנשרוב
ואלישבע שטיינמץ על סיום
הלימודים
עלו והצליחו בכל אשר תלכו



הקביעות הקטנה שאתחילה את האדם

יש אנשים שמחכים לזמן גדול כדי להתחיל להתקדם. הם אומרים לעצמם: כשיהיה לי יותר זמן – אלמד. כשיהיה לי יותר שקט – אתפלל בכוונה. כשהעומס יירד – אתחזק. כשהילדים יגדלו, כשהעבודה תירגע, כשהחיים יתיישבו. אבל החיים, בדרך כלל, אינם מחכים עד שיהיה מושלם. תמיד יש משהו. ותורה ניתנה לחיים עצמם, לא רק לזמנים שבהם הכול מסודר. חז"ל מלמדים אותנו את הכוח של קביעות. לא תמיד האדם יכול ללמוד שעות רבות, ולא תמיד יש לו ראש לעיון עמוק. אבל הוא יכול לקבוע לו נקודה שלא זזה: כמה דקות של תורה ביום, הלכה אחת, משנה אחת, פרק תהילים, זמן קצר של מחשבה לפני התפילה. הקביעות הקטנה הזאת בונה את האדם הרבה יותר ממה שנראה לעין.

בפרקי אבות נאמר: "עשה תורתך קבע". לא נאמר רק "למד תורה", אלא עשה אותה קבע. כלומר, התורה אינה צריכה להיות דבר שנכנס רק כשנשאר מקום. היא צריכה לקבל מקום קבוע בתוך החיים. גם אם המקום קטן – שיהיה קבוע. כי מה שקבוע נעשה חלק מן הזהות של האדם. יש הבדל גדול בין דבר שאדם עושה לפעמים לבין דבר שהוא יודע שהוא חלק מהיום שלו. אדם שאומר "אם יתאפשר לי אלמד" תלוי במצב הרוח, בעייפות, בלחץ ובמקרה. אבל אדם שאומר "זה הזמן שלי לתורה" יוצר לעצמו עמוד פנימי.

גם אם למד מעט, הוא לא נתן ליום לעבור בלי חיבור. הדבר דומה לאדם שמדליק נר קטן בחדר חשוך. הנר אינו מאיר את כל הרחוב, אבל הוא משנה את החדר. קביעות קטנה בתורה אינה פותרת את כל הבעיות, אבל היא מכניסה אור קבוע לנפש. היא מזכירה לאדם שיש לו נשמה, שיש לו תפקיד, שיש דבר גדול יותר מן המרוץ היומיומי.

הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה כותב שכל אדם מישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין בריא בין בעל יסורים. אין הכוונה שכולם יכולים ללמוד באותה צורה ובאותו היקף. ודאי שלא. אבל לכל אדם יש חלק בתורה. יש מי שחלקו שעה, ויש מי שחלקו עשר דקות. יש מי שחלקו דף גמרא, ויש מי שחלקו הלכה פשוטה. העיקר שלא יאמר האדם: אם אינני יכול הרבה, אין ערך למעט. אדרבה, לפעמים המעט שנעשה בקביעות יקר מאוד.

אדם עייף שחוזר מהעבודה ופותח ספר לכמה דקות, אדם שקם בבוקר ולומד הלכה לפני הטלפון, אב שלומד משנה עם ילדיו בשולחן שבת, אישה שמקשיבה לשיעור קצר בדרך – כל אלו בונים בתוכם קשר חי עם התורה.

וצריך להיזהר: הקביעות אינה צריכה להפוך ללחץ שמכביד על האדם. אם אדם קבע לעצמו משהו גדול מדי ונשבר אחרי יומיים, הוא עלול להתייאש. לכן נכון להתחיל במידה שאפשר לעמוד בה. לא כדי להישאר קטן, אלא כדי לבנות נכון.

התחלה נאמנה עדיפה מהתלהבות גדולה שנעלמת מהר.

גם בבית יש בזה חינוך גדול. ילדים לא תמיד זוכרים את כל מה שאמרו להם, אבל הם זוכרים מה היה חשוב בבית. אם הם רואים שסביב כל העומס יש זמן לתורה, אפילו קצר, הם מבינים שהתורה אינה דבר של בית הכנסת בלבד, אלא חלק מן החיים. אם הם רואים שמברכים בנחת, שמדברים בכבוד על תלמידי חכמים, שפותחים ספר גם ביום רגיל – זה נכנס ללב. הקביעות הקטנה מלמדת גם ענווה.

האדם אינו אומר: אני אשנה את הכול ביום אחד. הוא אומר: אני עושה את חלקי היום. מחר בעזרת ה' אעשה שוב. אין כאן גאווה של אדם שחושב שהכול בכוחו, ואין כאן פסיביות של אדם שממתין שהכול יבוא מעצמו. יש כאן עבודת ה' בריאה: פעולה קטנה, נאמנה, עם תפילה שהקב"ה יתן בה ברכה. לפעמים אחרי תקופה אדם מסתכל לאחור ומגלה שהדקות הקטנות הצטברו להרבה. הלכה ועוד הלכה. משנה ועוד משנה. תפילה ועוד תפילה. לא בבת אחת נבנה הבית הפנימי של האדם, אלא מלבנים קטנות שמונחות במקומן יום אחר יום.

נזכה בעזרת ה' לעשות את תורתנו קבע – כל אחד לפי כוחו, זמנו ומקומו – ולגלות שגם נקודה קטנה של נאמנות יכולה להאיר חיים שלמים.

בקרוב

West Coast ROAD TRIP
CAMP OFEK · HTC
 9 EPIC DAYS. ENDLESS MEMORIES.
 ONE UNFORGETTABLE ROAD TRIP!
 WE'RE GOING TO
 PHOENIX ♥ GRAND CANYON ♥ LAS VEGAS ♥ LOS ANGELES

FOR GRADES 9,10,11,12

AUGUST 2-11

THE ULTIMATE WEST COAST ROAD TRIP EXPERIENCE!

HORSEBACK RIDING, WATER SPORTS, ROCK WATER SLIDE, NATURAL POOL OF WATER, CAMPING, BONFIRE NIGHTS, LUXURY DINNERS, WATER PARK FUN, TUBING, KAYAKING, THE GROVE SHOPPING, BOWLING & ARCADES, VEGAS STRIP, MINI WORLD, WAX MUSEUM, ICONIC SPOTS

SIGN UP

438-467-5387 SHANY STEINMETZ | 437-388-4117 SARA GOLDSTEIN

Pre-K to Grade 3
 Join us
Open House
 THURSDAY, JUNE 18
 7:30 PM

Zucker is a national network of schools combining the academic excellence of leading private schools with the richness of Jewish identity and the warmth of a loving community.

Meet the Head of School
 Expert-led instruction that reveals what children can truly achieve.

Engaged minds. Enduring values.

ZUCKER JEWISH ACADEMY TORONTO

כולל זכרון אברהם
 לעילוי נשמות ר' אברהם בן ר' חנוך ישראל (ב"מ) שטיינמן ד"ר

ממשיכים שוב בכולל !!

בדרך לסיים את פרק "אלו מציאות"

בואו בהמוניכם!

כל המצטרף לכולל יקבל מלגה של **300\$** לחודש

מנחה וערבית – 7:45
 תחילת הכולל – 8:15

אני מזמין את כולם להצטרף אין דבר גדול מדף גמרא!

ברכה הרב ראובן ראש הכולל



סיפור ושאלה

החייוך שלא היה בתוכנית

בדרך הביתה חשב לעצמו: שבע דקות לא היו הבעיה. הבעיה הייתה שהפכתי את הלחץ שלי לבעיה של מישהו אחר. כשהגיע הביתה, אשתו שאלה למה התעכב. הוא סיפר בקצרה. אחד הילדים שמע ושאל: "אבא, למה אמרת לה סליחה אם היא לא מכירה אותך?" יוסי חיך: "דווקא בגלל זה. אם פגעתי, גם אדם שלא מכיר אותי צריך לשמוע שלא התכוונתי."

בליל שבת, בשולחן, דיברו על ההכנות ועל הלחץ של יום שישי. יוסי סיפר לילדים שלפעמים אדם חושב שהבעיה היא הזמן, אבל באמת הבעיה היא מה יוצא ממנו כשהזמן לוחץ. "לחץ לא נותן לנו רשות לפגוע," אמר. "הוא רק מגלה לנו איפה אנחנו צריכים לעבוד." הילדים הקשיבו. לא הייתה זו דרשה ארוכה, אלא סיפור קטן שקרה לאבא. אולי דווקא משום כך הוא נכנס להם ללב.

כעבור שבוע, אחד הילדים חזר מבית הספר וסיפר שחבר מהכיתה הפיל לו את הקלמר בטעות. "כמעט צעקתי עליו," אמר, "ואז מזכרתי בקופאית שלך." כולם צחקו, אבל יוסי הרגיש שמשהו קטן נזרע.

שנים אחר כך, הוא לא זכר מה קנה באותו יום שישי. הוא לא זכר אם השולחן היה מוכן בזמן. אבל הוא זכר את הרגע שבו עצר לפני שהמשיך לפגוע, ואת החיוך הקטן שהחזיר לאדם אחר את הביטחון.

החיים מלאים רגעים כאלה. אין בהם כותרות גדולות. תור בחנות, ילד שנשפך לו מיץ, אדם שנוסע לאט, בן בית שלא הספיק מה שביקשנו. כל אחד מהם יכול להיות מקום שבו האדם אומר: אני לחוץ, ולכן מותר לי. או מקום שבו הוא אומר: דווקא עכשיו אני צריך לשמור על הצלם שלי.

לא תמיד מצליחים. גם יוסי לא תמיד הצליח. אבל מאותו יום הוא למד לעצור עוד שנייה לפני המילה הבאה. לפעמים זה כל ההבדל בין פגיעה לתיקון.

שאלה:

כאשר אנחנו נמצאים בלחץ, האם אנחנו מצליחים לזכור שהאדם שמולנו אינו אשם בעומס שבתוכנו?

יוסי היה אדם מסודר מאוד. כל דבר אצלו היה מתוכנן: מתי יוצאים, איפה חונים, כמה זמן לוקחת כל משימה, ומה עושים אם משהו משתבש. בני ביתו ידעו שאם צריך לארגן נסיעה, אירוע או קנייה גדולה — יוסי הוא האיש הנכון. אבל לפעמים דווקא הסדר הזה גרם לו לקוצר רוח. כשדברים לא התנהלו כפי שתכנן, היה לו קשה לעצור.

ביום שישי אחד יצא יוסי לקנות כמה דברים אחרונים לשבת. הרשימה הייתה קצרה, הזמן היה מצומצם, והוא כבר ראה בדמיונו את עצמו חוזר הביתה בזמן, עוזר לסדר את השולחן, מתקלח בנחת ונכנס לשבת ברוגע. אבל במכולת הייתה תור ארוך. לקוח אחד התווכח על מחיר, ילד קטן בכה ליד הקופה, והקופאית החדשה עבדה לאט.

יוסי הרגיש את הלחץ עולה. הוא הסתכל בשעון שוב ושוב. אחרי כמה דקות פלט בשקט, אבל מספיק בקול: "נו, אי אפשר קצת יותר מהר?" הקופאית הרימה את הראש, הסמיקה, והמשיכה להעביר מוצרים. האדם שלפניו הסתובב אליו ואמר בעדינות: "היא חדשה. זה היום הראשון שלה לבד בקופה."

יוסי שתק. הוא לא התכוון לפגוע. באמת שלא. הוא רק היה לחוץ. אבל המילים כבר יצאו.

כשהגיע תורו, ראה שהידיים של הקופאית רועדות מעט. היא העבירה מוצר פעמיים בטעות, התבלבלה, וביקשה סליחה. יוסי כבר עמד לומר משהו קצר ויבש, אבל אז עצר. היה רגע קטן שבו יכל לבחור בין ההרגל לבין משהו אחר. הוא חיך ואמר: "הכול בסדר. יום ראשון לבד זה לא פשוט. את עושה עבודה טובה."

הקופאית הרימה אליו מבט מופתע. "באמת?" שאלה. "באמת," אמר. "וגם אני קצת לחוץ, אז סליחה אם קודם דיברתי לא יפה."

משהו באוויר השתנה. האדם מאחוריו חיך. הילד שבכה הפסיק לרגע. הקופאית נשמה עמוק וסיימה את החשבון. יוסי יצא מהחנות באיחור של שבע דקות, אבל בלב קל יותר ממה שנכנס.

הידעת?!

יום ראשון
שיעור בפרשת
השבוע

מנחה - 7:45
ערבית - 8:15

שיעור מפי
8:30 - הרב קוביב-
שיעור מרתק בפרשת השבוע

לגברים בלבד
כיבוד קל יוגש

השיעור להצלחת
שיינדל בת טובה
לזיווג הגון במהרה

מרכז לישראלים
PROMENADE VILLAGE
תבואו בהמוניכם!
יחד. לימוד. קהילה.

המרכז לישראלים
Jewish Outreach Center

הפרשת חלה
הילולת הצדיק
הרבי מלובביץ'

יום רביעי, 17 ביוני, בשעה 20:00

הרשמה חובה
לפרטים והרשמה
מיטל אלגאי
647-985-8255

השתתפות 20\$

בסדר

שרית מסורי

בהנחיית
הפרשת חלה
גרייט, מרילין
והמחזיקות

הילולת הצדיק
סיפור על הרב מלובביץ'
המנהיג העולמי

קהילה וחיבור
הרב, אסתר
והמחזיקות

בית
קדושת הבית - שלום בבית

טהרת המשפחה

שיעור מיוחד ומחזק
מפי
הרב משה רוזנבוים שליט"א
מומחה בינלאומי בשלום בית

שעה 8:30
יום שני

כלים מעשיים
על פי התורה

כלים מעשיים
להתנהלות נכונה
בין איש לאשתו

בוא ללמוד איך
לבנות בית של כבוד,
הבנה ואהבה

כיבוד קל יוגש

מיקום:
במרכז לישראלים
Promenade Village

כאם מוצאנא! נשא לאתחבא!

אורח הכבוד הערב
הרב הגאון
מנדל זאיאנץ
שליט"א

מברזיל, מתגורר בטורונטו

חברותא של הרב MG בלימוד חסידות

פה מפיך מרגליות
בעל כושר ביטוי נדיר
המצליח לרגש ולעניין
כל שומע

איש החסד
הפועל רבות
למען הזולת
בגילוי לב ובמסירות

ישא דברים מיוחדים על:

משנתו
והוראותיו של
הרבי
מליובאוויטש

סיפורים אישיים
ומרגשים

דברי חיזוק
והתעוררות

פעילותו
המבורכת
בקהילה

שמעו מפיו דברי תורה וחסידות,
סיפורים מרתקים ודברי חיזוק על הרבי ופעולי השליחות
הצדאנות נדירה - אל תחמיצו!

שעה: 9:00 בערב
מיקום: מרכז לישראלים
Promenade Village

מרכז לישראלים
Jewish Outreach center

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

שיעור לנשים
מזמינה אותך לשיעור מרגש ומעצים

5 שפות של אהבה
The 5 Languages of Love

16.6.2026
יום שלישי
בשעה 7:00
סעודת ראש חודש

מיקום:
המרכז לישראלים
Promenade village
Unit 1

שיעור בנושא
5 שפות של אהבה

שיעור בנושא
5 שפות של אהבה

חפי רב
MG

סעודה בשירת
ראש חודש

חסדי אברהם
מיטל גיקלין

רגע אחד לכל החיים

הרב MG עושה את זה WOW



קשר אישי



הדרכת חתן
לפני החתונה



חופה מרגשת
ושמוחה

לפרטים

הרב MG

647-5889967

Rabbimg@israelicenter.org

כמה הדבר נוגע לחיי היום-יום. יש אנשים שעובדים סביבנו ואיננו שמים לב אליהם: מי שמנקה, מי שמסדר, מי שמביא משלוח, מי שעומד בקופה, מי שמתקן, מי שמכין, מי שממתין שנאמר לו תודה. לפעמים איננו פוגעים בהם חלילה, אבל גם איננו רואים אותם. ההתעלמות עצמה עלולה להכאיב. מילה טובה קטנה יכולה להחזיר לאדם תחושה שהוא נראה. ולא רק ברחוב. גם בבית יש אנשים שעושים הרבה בשקט. מי שמכין, מי שמסדר, מי שדואג, מי שמוותר. לא תמיד צריך נאומים גדולים. לפעמים "תודה", "ראיתי", "יישר כוח", "זה עזר לי מאוד" — אלו מילים שמחיות נפש. כאשר אדם מרגיש שרואים את הטוב שהוא עושה, קל לו יותר להמשיך לעשות טוב בשמחה.

הסיפור הזה מלמד גם על הכרת הטוב. רבי שלמה זלמן לא ראה רק עובד ניקיון. הוא ראה אדם שמועיל לאחרים. זו עין של תורה: לא להסתכל רק על החיצוניות, אלא לראות מה האדם נותן לעולם. מי שחי כך נעשה עשיר יותר בנפש, כי הוא מגלה סביבו הרבה טוב שהיה יכול לעבור לידו בלי לשים לב.

יש כאן גם חינוך גדול לילדים. ילד שרואה את אביו או רבו מדבר בכבוד אל כל אדם, לומד בלי דרשה מהי דרך ארץ. הוא לומד שאין אדם שמותר לזלזל בו. הוא לומד שכבוד אינו שמור רק למי שמרשים אותנו. לפעמים שיעור כזה נחרת בלב יותר משיעורים ארוכים.

הדבר דורש עבודה. לפעמים האדם ממהר, טרוד, עסוק בעצמו. אבל דווקא שם נמדדת המידה. לעצור רגע, להאיר פנים, לומר שלום, לא לדבר בגסות אל מי שנותרן שירות, לא להרים קול על מי שטעה — אלו מעשים קטנים שמגלים לב מתוקן.

רבי שלמה זלמן לא עשה מזה עניין. הוא פשוט חי כך. וכאן היופי הגדול. כאשר דרך ארץ נעשית טבעית אצל האדם, היא כבר אינה נראית כהנהגה מיוחדת, אלא כחלק ממנו. אבל מי שמתבונן מבין שזו עבודה של שנים: תורה שמעדת את הלב, ענווה שמפנה מקום לאחר, והכרה שכל כוח שיש לאדם ניתן לו מאת ה' כדי להרבות טוב.

יהי רצון שנזכה ללמוד מדרכי גדולי ישראל לא רק איך לפסוק וללמוד, אלא גם איך לראות אדם, איך לומר שלום, ואיך לכבד כל בריה שנבראה בצלם. בכך אנו עושים נחת רוח לפני ה' וממלאים את העולם בעוד מעט אור.

מסופר על הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהיה מגדולי פוסקי הדור, ועם כל גדלותו העצומה בתורה, כל מי שפגש אותו הרגיש את הפשטות, הענווה והכבוד שנתן לכל אדם. גדולתו לא התבטאה רק בתשובות הלכתיות עמוקות, אלא גם בהנהגות קטנות של דרך ארץ, שבהן ראו תורה חיה.

אחד הדברים שסיפרו עליו היה מנהגו לומר שלום בפנים מאירות גם לאנשים פשוטים ביותר. לא היה אצלו אדם "שקוף". תלמיד חכם, ילד, בעל מלאכה, נהג, אדם מבוגר, אדם שאינו מוכר — כל אחד קיבל יחס של כבוד. מי שעמד מולו הרגיש שלא מדובר בנימוס חיצוני, אלא באדם שבאמת רואה את הבריות. פעם הלך רבי שלמה זלמן ברחוב עם תלמיד. בדרכם עברו ליד אדם שעסק בניקיון הרחוב. הרב עצר, האיר לו פנים ואמר לו שלום בחמימות. לאחר שהמשיכו ללכת, שאל התלמיד את רבו מדוע הקפיד כל כך לברך אותו בכבוד מיוחד.

השיב רבי שלמה זלמן בפשטות: אדם זה עוסק בניקיון הרחובות, והוא גורם לכך שאנשים יוכלו ללכת במקום נקי ומכובד. וכי אין מגיע לו שלום? וכי מפני שעבודתו פשוטה בעיני בני אדם, כבודו פחות?

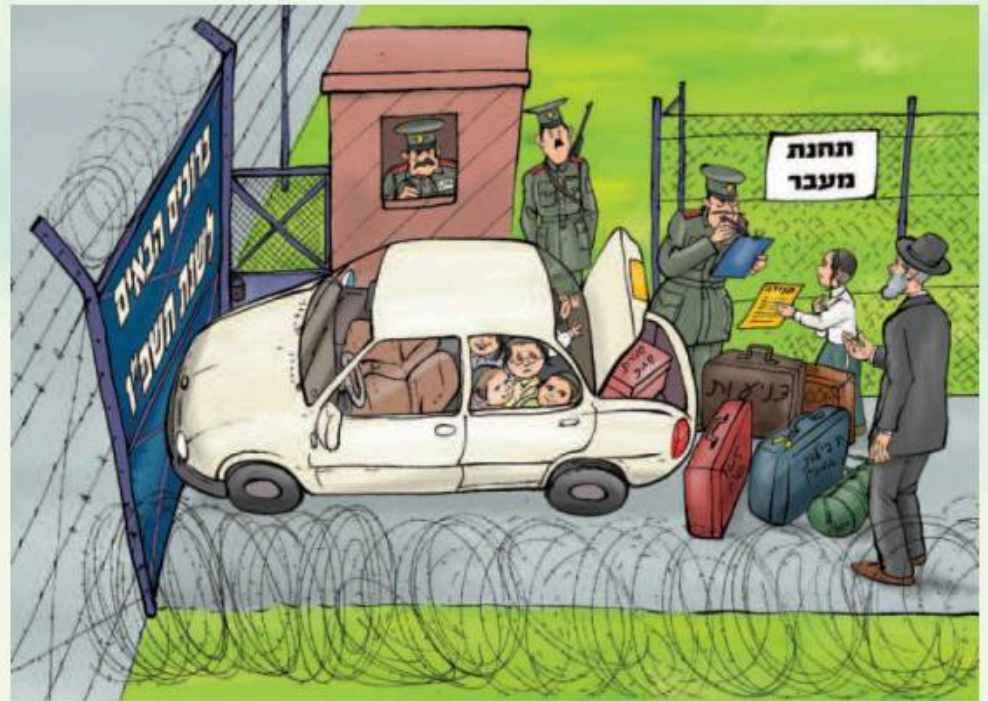
התלמיד שמע את הדברים והבין שיש כאן שיעור עמוק. לפעמים אדם מודד אנשים לפי תפקיד, מעמד, לבוש, השכלה או חשיבות ציבורית. אבל התורה מלמדת שכל אדם נברא בצלם אלוקים. מי שמנקה, מי שמסדר, מי שעובד בשקט, מי שאין שמו מופיע בשום מקום — גם הוא אדם בעל כבוד. ואם הוא עושה טוב לאחרים, ודאי שיש להכיר בטובתו.

הנהגה זו מתאימה לדברי חז"ל בפרקי אבות: "איזהו מכובד? המכבד את הבריות". אין הכבוד האמיתי נמדד בכמה אנשים מכבדים אותי, אלא בכמה אני מסוגל לכבד אחרים. אדם גדול באמת אינו צריך להקטין אחרים כדי להרגיש גדול. אדרבה, ככל שהוא גדול יותר, כך הוא רואה יותר את מעלת הזולת.

רבי שלמה זלמן היה יכול לעבור ברחוב שקוע במחשבותיו. הוא היה עסוק בתורה, בהוראה, בצורכי הציבור, בשאלות חמורות שהגיעו אליו מכל מקום. ובכל זאת, היה לו מקום בלב לראות אדם פשוט באמצע עבודתו ולומר לו שלום. זה מלמד שגדלות בתורה אינה מנתקת את האדם מן הבריות, אלא מעדנת אותו כלפיהן.



10. ההגדה ליל פסח



נוצאו את הפריטים



למה נקראו חכמים?







פרקי אבות

“איזהו חכם? הלומד מכל אדם”

בפרקי אבות נאמר: “איזהו חכם? הלומד מכל אדם”. המשנה הזו משנה את הדרך שבה אנו מבינים חכמה. בדרך כלל אדם חושב שחכם הוא מי שיודע הרבה, מי שיש לו תשובות, מי שמלמד אחרים. באה המשנה ואומרת: החכם האמיתי הוא דווקא מי שיודע ללמוד – ולא רק מספרים, אלא מכל אדם.

כדי ללמוד מכל אדם צריך ענווה. אם אדם בטוח שכל החכמה נמצאת אצלו, הוא אינו יכול לקבל. גם כאשר מישהו אומר לו דבר נכון, הוא עסוק בשאלה מי אמר, האם הוא חשוב מספיק, האם הוא ראוי ללמד אותי. אבל אדם עניו שואל שאלה אחרת: האם יש כאן אמת שאני יכול לקחת? לפעמים ילד מלמד אותנו תמימות. אדם פשוט מלמד אותנו ישרות. בעל מלאכה מלמד אחריות. אדם מבוגר מלמד סבלנות. מי שעבר קושי מלמד אמונה. גם אדם שטעה יכול ללמד אותנו מה להיזהר. החכם אינו מזלזל באף מפגש, מפני שהוא יודע שהקב"ה יכול לשלוח לו לימוד דרך הרבה שליחים.

אין פירוש הדבר לקבל כל דעה או כל הנהגה. ודאי צריך דעת תורה, שיקול דעת והבחנה. אבל בתוך ההבחנה הזו, האדם צריך להישאר פתוח. לפעמים דווקא האדם שאינו מצפים ממנו, אומר משפט שמאיר נקודה של אמת. מי שמקשיב באמת מרוויח.

הדבר חשוב מאוד גם בבית. הורה יכול ללמוד מילדו. בן זוג יכול ללמוד מבן זוגו. אדם יכול ללמוד ממי שצעיר ממנו, ממי שחושב אחרת ממנו, ממי שאינו מדבר בשפה שלו בדיוק. כאשר אדם מוכן ללמוד, הוא אינו נעשה קטן; הוא נעשה רחב יותר. המשנה מביאה ראייה מן הפסוק: “מִכָּל מְלַמְדֵי הַשְּׂכֵלְתִי”. לא כתוב “ממלמדי הגדולים בלבד”, אלא מכל מלמדי. אדם שחי כך עובר בעולם בעין מחפשת טוב וחכמה. הוא אינו מחפש רק איפה לתקן אחרים, אלא גם איפה הוא עצמו יכול לגדול. זו גם דרך נפלאה להתרחק מגאווה. האדם פועל, לומד, מתקדם ומשפיע, אבל זוכר שאינו מקור כל החכמה. ה' נתן חכמה בעולם, וחלק ממנה נמצא אצל אנשים שונים. מי שמוכן ללמוד מכל אדם מכיר שהכוח להבין ולהתקדם הוא מתנה מאת ה'.

זכה להיות מן הלומדים באמת – לשמוע, להתבונן, לקבל נקודת אמת מכל אדם, ולהוסיף בכל יום עוד מעט חכמה, ענווה ודרך ארץ.



שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

האם מותר לנגב בשבת שולחן שנשפכו עליו מים או שתייה בעזרת נייר סופג?

תשובה:

מותר לנגב לכלוך או משקה שנשפך על השולחן כדי להשתמש בו בשבת ולשמור על כבוד וניקיון הבית. אולם יש להיזהר שלא לסחוט את הנייר בידיים לאחר הספיגה, משום חשש סחיטה. לכן נכון להשתמש בנייר חד-פעמי, להעבירו בעדינות על המקום הרטוב, ולהשליכו מיד לפח בלי לסחוט. אם יש כמות גדולה של נוזל, טוב יותר לגרוף או להסיר חלק מהנוזל תחילה, ורק אחר כך לנגב במטלית בד יש להיזהר יותר, מפני שהיא עלולה להגיע לסחיטה.

מקורות:

שולחן ערוך אורח חיים סימן ש"ב, משנה ברורה שם; שמירת שבת כהלכתה פרק י"ב, ילקוט יוסף שבת, דיני סחיטה וניקוי בשבת.





PROMENADE VILLAGE, 7700
BATHURST STREET, UNIT 1.